

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG
IV/814-1/2014.

Kérelmező: Dr. Ravasz László

Tisztelt Alkotmánybíróság!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: 14/814-2/2014	
Érkezett: 2014 JÚN 03.	
Példány: 2	Kezelőiroda:
Melléklet: db	

Az alkotmánybíróági panaszomat a T. Alkotmánybíróság felhívásának megfelelően az alábbiak szerint kívánom kiegészíteni:

1./ Álláspontom szerint a Kúria Pkk.V.24.563/2013/2, illetőleg Fővárosi Törvényszék 2.P.24.000/2010/19., és a Fővárosi Ítéltábla 6.Pf.20.091/2013/4. számú határozata az alábbiakban kifejtettek miatt sértik az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdését, illetve az EJEE 6. cikk (1) bekezdését. (tisztességes eljáráshoz való jog, hatékony jogorvoslat)

A./

A fent megjelölt határozatok az alábbi indokok miatt sértik az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében, illetőleg az EJEE 6. cikk (1) bekezdésében foglalt törvényes bíróhoz, és ezáltal a tisztességes eljáráshoz való jogot:

A Fővárosi Törvényszék 2.P.24.000/2010/19. számú ítélete ellen benyújtott fellebbezésemben kértem, hogy a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező Fővárosi Ítéltáblát a fellebbezésem elbírálásából zárják ki, mivel a kártérítés alapjául szolgáló ítélet meghozatalában részt vett, így a Pp.13.§ (1) bekezdés a./ pontja alapján abszolút kizárási ok áll fenn a Fővárosi Ítéltáblával szemben. Ezen elfogultsági kifogásomat a Kúria Pkk.V.24.563/2013/2. számú végzésével elutasította. A Kúria és annak eljáró tanácsa előzetesen nem értesített arról, hogy melyik tanács, illetőleg bírók fognak eljárni az ügyben. Erről csak a határozat meghozatala után a fellebbezési tárgyalást kitűző határozatból szereztem utólag tudomást.

Álláspontom szerint a Kúria azon magatartásával, hogy előzetesen nem tájékoztatott arról, hogy melyik tanácsa és mely bírók fogják tárgyalni az ügyemet, ezzel megsértették a törvényes bíróhoz, illetve a tisztességes eljáráshoz való jogomat. Az Igazságszolgáltatási Tanácsok Európai Hálózata /ENCJ/ 2013. december 9-10. között megtartott értekezletén egyértelműen kifejtette azt, hogy a törvényes bíróhoz való jogot és ezáltal a tisztességes eljáráshoz való jogot sérti az, ha a bíróságok megsértik a szignálási rendet. A törvényes szignálási rend egyik alapfeltételének jelölték meg azt, hogy az ügyfelet előzetesen tájékoztatni kell arról, hogy az ügyében melyik bírói tanács, vagy bíró fog határozatot hozni. Az is kifejtésre került, hogy ezen előzetes értesítés elmulasztása sérti a törvényes bíróhoz és ezáltal a tisztességes eljáráshoz való jogot. Amennyien az előzetes értesítés elmarad, akkor ez alapján bármikor lehet kérni a mulasztó bírók kizárását, vagy eredményesen lehet megfellebbezni egy határozatot. Tekintettel ezen állásfoglalásra, illetve az állandó magyar bírói gyakorlatra is, megállapítható, hogy a Kúria eljáró tanácsa azon magatartásával, hogy egyáltalán nem tájékoztatott arról a határozatának meghozatala előtt, hogy milyen személyi összetételű tanács fog eljárni az ügyemben, megsértette az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében és az EJEE 6. cikk (1) bekezdésében foglalt, a törvényes bíróhoz, és ezáltal a tisztességes eljáráshoz való jogomat. Ezen jogsértése a Kúriának alapvetően befolyásolta az egész peres eljárásomat, mert a későbbiekben részletezendő okok miatt olyan bíróságot (Fővárosi

Ítéletét) jelölt ki a kizárási kérelmem elutasításával a fellebbezési eljárás lefolytatására, akivel szemben a Pp.13.§ (1) bek. a./ pontja alapján abszolút kizárási ok állt fenn illetve nyilvánvalóan elfogultnak tekinthető.

A Kúria fent megjelölt határozatával szemben semmilyen jogorvoslatra nem volt lehetőségem, tekintettel arra, hogy a Kúria kizárta ennek lehetőségét a határozatában. Így megállapítható, hogy a Kúria olyan jogorvoslattal nem támadható határozatot hozott a kizárási kérelem tekintetében amely alapvetően befolyásolta az egész per menetét, mivel jogellenesen megakadályozta azt, hogy az abszolút kizárási ok fennállása ellenére kizárásra kerüljön a Fővárosi Ítéletábla a per tárgyalásából. Ebből adódóan az is megállapítható, hogy a Kúriának a törvényes bíróhoz való jog megsértéséből adódó jogsértése az egész eljárásra kihatással volt, és az sem fellebbezési eljárással, sem egyéb jogorvoslattal nem volt kiküszöbölhető. Ezt támasztja alá az is, hogy a Kúria eljáró tanácsa ellen utólagosan benyújtott kizárási kérelmemet a Fővárosi Ítéletábla utasította el annak ellenére, hogy arra sem hatásköre, sem illetékessége nem volt, megakadályozva ezzel azt, hogy egy független és pártatlan bíróság döntsön az ők és a Fővárosi Ítéletábla többi bírójának kizárásáról.

A fenti indokok összefoglalásaként megállapíthatjuk, ha egy bíróság az eljárása során megsérti a szignálási rendet, akkor ezáltal a törvényes bíróhoz való jogot is megsérti, amely az EJEK és a T. Alkotmánybíróság állandó gyakorlata szerint is automatikusan maga után kell, hogy vonja a tisztességes eljáráshoz való jog megsértésének megállapítását és ezáltal az érintett bírói határozat megsemmisítését. A fent megjelölt tények egyértelműen bizonyítják azt, hogy a Kúria a határozata meghozatala során megsértette a szignálási rendet és ezáltal a tisztességes eljáráshoz való jogot, amely az egész eljárásra kihatással volt és jogorvoslattal már reparálni nem lehetett azt. Ezt a reparációs lehetőséget a fentiek mellett kizárta a Fővárosi Ítéletáblának a Kúria elleni kizárási kérelem tekintetében hozott határozata, illetve az, hogy a kizárási kérelem és egy esetleges felülvizsgálati kérelem elbírálása olyan bíróság (Kúria) feladata lenne, amellyel szemben a Pp.13.§ (1) bek. a./ pontja alapján abszolút kizárási ok áll fenn. Tekintettel arra, hogy a Kúria Pkk.V.24.563/2013/2. számú határozata meghozatala során jogorvoslattal már nem reparálhatóan és az egész peres eljárást befolyásolóan megsértette a törvényes bíróhoz való jogomat, ezért szükséges a Kúria fenti határozatának, illetőleg a Fővárosi Ítéletábla 6.Pf.20.091/2013/4. számú ítéletének a megsemmisítése az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése alapján.

B./

A Fővárosi Törvényszék 2.P.24.000/2010/19., és a Fővárosi Ítéletábla 6.Pf.20.091/2013/4. számú ítélete az önkényes bírói mérlegelés és jogalkalmazás miatt sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében írt tisztességes eljáráshoz való jogot:

A Fővárosi Törvényszék 2.P.24.000/2010/9. számú ítéletében kifejtette azt, hogy az EU Bíróság C-65/09 határozata nem alkalmazható az ügyben. Ez álláspontom szerint teljesen téves álláspont, mert az EU Bíróság a fenti ítéletében egyértelműen kimondja azt, hogy abszolút aránytalanság esetén a hibás terméket ki kell cserélni, így a Fővárosi Törvényszék önkényes EU jogértelmezéssel és mérlegeléssel állapította meg azt, hogy az alapperekben hozott ítéletek nem sértették meg az EU jogot, és ezáltal jogellenesen utasította el a kártérítési kereseti kérelmemet. A Fővárosi Ítéletábla 6.Pf.20.091/2013/4. számú határozatában megállapította azt, hogy nekem a Magyar Állammal szemben keresetösségi jogom nincs, annak ellenére, hogy az EU Bíróság C-46/93 és C-48/93 egyesített ügyek 32. pontjában a C-302/97. sz. ügy 62. pontjában C-424/97. sz. ügy 27. pontjában

megállapította és kifejtette azt, hogy az EU jog megsértése címén, csak és kizárólag a jogsértő tagállam ellen indítható kártérítési per és csak a tagállam kötelezhető kártérítésre. Egyértelműen kifejtette ezen perekben az EU Bíróság, hogy az EU joggal ellentétes az, ha a tagállami felelősség megállapítását azzal utasítja el a tagállami bíróság, hogy a belső jog szerint csak valamely állami szervet, vagy bíróságot lehet kötelezni az EU jog megsértéséből eredő kár megtérítésére. Mindezekből adódóan egyértelműen megállapítható, hogy a Fővárosi Ítéltábla 6.Pf.20.091/2013/4. számú ítélete meghozatala során jogellenesen figyelmen kívül hagyta az EU bíróság határozatait és ez alapján megállapítható, hogy az önkényes mérlegelésével és jogértelmezésével megsértette az Alaptörvény XXVII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jogomat.

Álláspontom szerint jelen és mindazon ügyben, amelyben az EU jog megsértése merül fel, nem alkalmazható az Alkotmánybíróság azon általános gyakorlata, ahogy a tisztességes eljáráshoz való jog megsértésekor nem vizsgálható az, hogy egy bíróság az eljárása során önkényesen mérlegelt, vagy értelmezett jogot.

Az EU Bíróság **C-173/03-as** számú ügyében hozott határozatában kifejti azt, hogy az Európai Unió Jogával ellentétes az, ha a tagállam kártérítési felelősségét azért nem állapítja meg az EU jog megsértése miatt a nemzeti bíróság, mert a kár a végső fokon eljáró nemzeti bíróság jogértelmezési és mérlegelési hibájából adódik. Az EU bíróság ezen jogelvvvel egyértelműen kifejti azt, hogy a nemzeti bíróságoknak az EU jog megsértéséből eredő kártérítési pereiben vizsgálnia kell azt, hogy a kártérítés alapjául szolgáló alapperben eljáró bíróságok jogértelmezése, illetőleg mérlegelése megfelel-e az EU jognak. Ezen eljárás során a nemzeti bíróságnak a tisztességes eljáráshoz való jog keretei között kell azt vizsgálnia, hogy az alapügyben eljáró bíróságok a jogértelmezésük és a mérlegelésük során betartották-e az EU jog szabályait. Ha a nemzeti bíróságok önkényesen mérlegeltek, vagy értelmeztek jogot, akkor a kártérítési ügyben eljáró bíróságnak meg kell állapítania a C-173/03 számú döntés alapján, azt, hogy a nemzeti bíróság megsértette az ügyfél tisztességes eljáráshoz való jogát és ezáltal az EU jogot. Ez alapján kártérítésre kell kötelezni a tagállamot a nemzeti bíróságnak.

A fentiekből álláspontom szerint megállapítható az, hogy az Alkotmánybíróságot is köti ezen C-173/03 számú ügyben foglalt jogelv (Alaptörvény E cikk). Erre még arra tekintettel is köteles, mert az Alkotmánybíróságnak is kötelezettsége vizsgálnia az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése alapján azt, hogy az ügyfél számára biztosították-e a bíróságok az eljárásaik során a tisztességes eljáráshoz való jogot. Az EU Bíróság C-173/03. számú ügyében kifejtettek tekintettel egyértelműen megállapítható az, hogy az eljáró bíróságoknak és az Alkotmánybíróságnak is kötelezettsége vizsgálnia azt, hogy az eljáró bíróságok mérlegelése, vagy jogértelmezése az EU jognak megfelelő-e és nem megfelelés esetén megállapítható-e az EU jog megsértése. Tehát véleményem szerint az ilyen EU jogot is érintő kártérítési perekben az AB nem alkalmazhatja azon korábbi gyakorlatát, amely a bírói mérlegelés, vagy bírói jogértelmezés alkotmányjogi panasszal való támadhatóságát kizárja.

A fenti okfejtésemet összefoglalva: Az alkotmányjogi panaszomban és annak kiegészítésében kifejtettek alapján megállapítható, hogy a Fővárosi Törvényszék 2.P.24.000/2010/19. ss a Fővárosi Ítéltábla 6.Pf.20.091/2013/4. számú határozata az EU jogot sérti, mivel önkényese jogértelmezés és mérlegelés alapján utasította el a keresetemet, úgy hogy a korábban megjelölt EU bírósági eseti döntéseket nem vette figyelembe. Álláspontom szerint a

T. Alkotmánybíróságnak az EU Bíróság C-173/03. számú ítélete illetve az Alaptörvény E. cikke alapján vizsgálnia kell azt, hogy az önkényes mérlegeléssel, illetve jogértelmezéssel az eljáró bíróságok megsértették-e az EU jogot. Az EU jog megsértése esetén az AB-nak meg kellene semmisítenie a fenti ítéleteket az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése a./ pontjában foglalt tisztességes eljáráshoz való jog megsértése miatt. Véleményem szerint ha az önkényes mérlegelést és önkényes jogértelmezést nem bírálná el a korábbi gyakorlatának megfelelően a T. AB, akkor ezzel megsértené az Alaptörvény E./ cikkében foglaltakat.

C./

Az eljáró bíróságok megsértették az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt törvényes bíróhoz való jogomat az EU Bíróság ítéleteinek figyelmen kívül hagyása miatt:

Mind az Alkotmányjogi panaszomban, mind jelen kiegészítésben is már részletesen kifejtettem azt, hogy az EU Bíróság több döntésében (lsd.B. pont) is részletesen foglalkozott azzal, hogy az EU jog megsértéséből eredő kártérítési felelősség a tagállamot terheli és csak az kötelezhető annak megtérítésére. Az ezzel ellentétes nemzeti bírósági döntés EU jogot sért. Emellett az is kimondásra került, hogy abszolút aránytalanság esetén nem utasítható el a kereset azon a címen, hogy a kicserélés nagyobb érdeksérelmet okoz a kötelezettnek, mint ennek elmaradása a jogosultnak.(C-65/09, 32/2012) A korábban kifejtettek, illetve a csatolt ítéletek alapján egyértelműen megállapítható, hogy kártérítési per alapjául szolgáló alapperekben, illetve az EU jog megsértése miatti kártérítési perben eljáró bíróságok jogellenesen figyelmen kívül hagyták ezen EU bírósági ítéleteket. Erre semmilyen lehetőségük nem lett volna. AZ EU bírósági gyakorlat és döntések egyértelműen kimondják azt, hogy a nemzeti bíróságok az EU Bíróságok korábbi határozataiban foglaltakkal ellentétesen akarják értelmezni az EU jogot, akkor kötelezően előzetes döntéshozatali eljárást kell kezdeményezniük az EK. szerződés 177. pontja alapján. Ilyen esetben a végső fokon eljáró bíróság /Fővárosi Ítéltábla/, de a többi bíróság sem mellőzheti az előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezését. Ilyenkor nincs mérlegelési joga a bíróságnak, mivel az EU Bírósági ítéleteiben kifejtett jogelvek kötelezően kötik a nemzeti bíróságokat. Ettől csak akkor térhetnek el, ha az előzetes döntéshozatali eljárás keretei között az EU Bíróság megváltoztatja a korábbi jogértelmezését. A csatolt iratokból és határozatokból egyértelműen megállapítható az, hogy a Fővárosi Törvényszék 2.P.24.000/2010/19. és a Fővárosi Ítéltábla 6.Pf.20.091/2013. számú ítéletének meghozatala során jogellenesen eltértek, illetve figyelmen kívül hagyták az EU Bíróság fentiekben megjelölt határozataiban foglalt jogelveket úgy, hogy nem kezdeményeztek előzetes döntéshozatali eljárást, ezért megsértették az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt törvényes bíróhoz való jogomat. Mint a korábbiakban is kifejtettem, az előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezése tekintetében a nemzeti bíróságoknak csak akkor van mérlegelési jogköre, ha nincs EU bírósági döntés az alkalmazandó EU jog értelmezése tekintetében. Ha van ilyen döntés, akkor ez köti a nemzeti bíróságokat, és ezt kötelezően alkalmazniuk kell. Az EU jog értelmezésére kizárólagos hatáskörrel csak és kizárólag az EU Bírósága rendelkezik, így ha az EU Bíróság jogértelmezésétől az előzetes döntéshozatali eljárás nélkül eltér a nemzeti bíróság, akkor megsérti a törvényes bíróhoz való jogomat. Jelen esetben is ez történt, mivel mind az EU jog megsértése miatti kártérítési perben, mind a szavatossági alapperben alkalmazandó EU jog tekintetében korábban EU bírósági jogértelmezési döntés született amelyet az eljáró nemzeti bíróságok nem vettek figyelembe. (lsd. B. pont , C-65/09,C-32/2012)

Röviden összefoglalva a fentieket:

Álláspontom szerint az EU Bíróság fentiekben megjelölt határozatai alapján megállapítható az, hogy mind a szavatossági, mind a kártérítési perben alkalmazandó EU jogszabályok

értelmezése tekintetében az EU Bíróság már határozott, és így annak értelmezései kereteit meghatározta, erre tekintettel az EU Bírósági jogértelmezéstől nem térhettek volna el. az eljáró magyar bíróságok és alkalmazniuk kellett volna ezen jogértelmezést az ítéleteik meghozatala során. A csatolt bírósági határozatokból egyértelműen megállapítható az, hogy a magyar bíróságok eltértek az EU Bíróság jogértelmezésétől, anélkül, hogy előzetes döntéshozatali eljárását kezdeményezték volna, ezért megsértették a törvényes bíróhoz való jogomat. A törvényes bíróhoz való jogom megsértése jelen esetben abban áll, hogy az eljáró magyar bíróságok az EU jogot az EU Bíróság korábbi döntéseivel ellentétesen értelmezték, anélkül, hogy ezen jogértelmezésre hatáskörük, vagy illetékességük lett volna az EU Alapszerződés 9.f./ cikk (3) bek. b./ pontja alapján. A magyar bíróságok ezzel megsértették az EU jog EU Bíróságának az EU jog értelmezésre való kizárólagos jogosultságát. Álláspontom szerint a Fővárosi Törvényszék és a Fővárosi Ítéltábla a fenti magatartásával megsértette az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt törvényes bíróhoz való jogomat. Az is megjegyzendő, hogy ha nem lett volna az ügyekben alkalmazandó EU jogszabályok tekintetében EU Bírósági jogértelmező döntés, akkor az EU Bíróság C-173/03. számú döntésére figyelemmel is a T. Alkotmánybíróságnak vizsgálnia kellene azt, hogy az eljáró bíróságok jogszerűen mellőzték-e az előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezését, vagy ennek mellőzésével megsértették-e az EU jogot, illetve a törvényes bíróhoz való jogot. Az is megjegyzendő, hogy a kártérítési per során mind az első, mind a másodfokú bíróság rendelkezésére bocsátottam az EU Bizottság 2009. június 15-i tanulmányát amely az EU jog megsértéséből eredő kártérítési perek EU bírósági gyakorlatával foglalkozik. E mellett az eljáró bíróságoknak átadtam az összes vonatkozó EU Bírósági döntést, így megállapítható, hogy az eljáró első és másodfokú bíróság nyilvánvalóan szándékosan és jogellenesen hagyta figyelmen kívül az EU bírósági határozatokat és jogértelmezést. Ez alapján megállapítható, hogy az eljáró első és másodfokú bíróság megsértette az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt törvényes bíróhoz és tisztességes eljáráshoz való jogomat.

2./ A Fővárosi Ítéltábla 6.Pf.20.091/2013/4. számú, illetve a Kúria Pkk.V.24.563/2013/2. számú végzése sérti a pártatlan ítélkezéshez való jogomat.

A Fővárosi Törvényszék 2.P.24.000/2010/19. számú ítélete ellen benyújtott fellebbezésben kizárási kérelmet terjesztettem elő a Fővárosi Ítéltábla összes bírójával szemben, mivel a Fővárosi Ítéltábla 17.Pf.20.676/2011/18.szám alatti ítélete miatt is nyújtottam be az EU jog megsértése miatti keresetemet. Egy marasztaló ítélet nyilvánvalóan a Fővárosi Ítéltábla jogaira és kötelezettségeire is kihatással lehet. A tisztességes eljáráshoz való jog megsértése a szavatossági alapperben eljáró bírók tekintetében a fegyelmi vétséget is megalapozhatja, így nyilvánvalóan elfogultnak tekintendő az összes fővárosi bírósági bíró a kártérítési perben. Tekintettel arra, hogy a Legfelsőbb Bíróság (Kúria) Pfv.VII.20.429/2010/7. számú ítéletére tekintettel is terjesztettem elő az EU jog megsértés miatti kártérítési keresetemet, ezért a Fővárosi Ítéltábla vonatkozásában előadottak a Kúria bírói tekintetében is fennállnak. A fentiekre tekintettel megállapítható, hogy mind a Fővárosi Ítéltábla, mind a Kúria tekintetében Pp.13.§ (1) bek. a./ pontja szerinti abszolút kizárási ok áll fenn illetve ezen bírók elfogultnak tekinthetők.

Ennek ellenére a Fővárosi Ítéltábla elleni kizárási kérelmemről az a Dr. Bartal Géza és Dr. Farkas Attila bírókból álló kúriai tanács döntött, akik az EU jog megsértése miatti kártérítési per alapjául szolgáló Legfelsőbb Bírósági ítélet meghozatalában részt vettek. Gyakorlatilag ők határozták meg azt, hogy a nyilvánvaló abszolút kizárási ok miatt pártatlannak nem tekinthető Fővárosi Ítéltábla

eljárhat-e az ügyemben. Nyilvánvalóan sérti a pártatlan ítélezéshez való jogomat, ha egy bíró (dr. Bartal Géza, dr. Farkas Attila) maga dönthet a saját jogsértését elbíráló bíró személyéről főleg akkor, ha olyan bírók kizárását tagadják meg akik maguk is érdekeltek abban, hogy a saját bíróságuk (Fővárosi Ítéltábla) és annak jogsértését jóváhagyó Kúria határozatának a jogszerűségét akár önkényes jogértelmezés vagy mérlegelés útján is kimondhassák. Ezt csak tetézi az, hogy a Kúria eljáró tanácsa jogorvoslattal meg nem támadható határozatot hozott a kizárási kérelem tekintetében, úgy hogy előzetesen nem is értesítettek arról, hogy melyik Kúriai tanács jár el az ügyben, megsértve ezzel a törvényes bíróhoz való jogomat. A pártatlan ítélezéshez való jogomat sértette az is, hogy a Fővárosi Ítéltáblán 2013. december 12-én Dr. Bartal Géza és Dr. Farkas Attila ellen előterjesztett kizárási kérelmemet a Fővárosi Ítéltábla tanácsa elutasította annak ellenére, hogy a Pp.18.§-a alapján erre nem is lett volna hatásköre. Álláspontom szerint a fentiek alapján felmerülhet az a gyanú hogy ezen nyilvánvalóan Alaptörvény- és EJEE sértő magatartást az eljáró fővárosi ítéltáblai és kúriai tanács azért követte el, hogy a saját illetve bíróságaik jogsértéseit fedezni tudják, illetve olyan bírók jár hassanak el az ügyben, akik az ő jogsértéseiket ki tudják mosdatni és önkényes jogértelmezéssel el tudják utasítani a keresetemet.

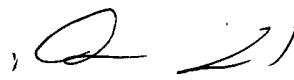
Álláspontom szerint a T. Alkotmánybíróság 2777/2012.AB. sz. határozatában meghatározott pártatlan bíráskodáshoz való jog minimumát sem teljesíti a Kúria és a Fővárosi Ítéltábla eljárása a kizárási kérelem elbírálása tekintetében. A fenti határozatok e miatt sértik az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében és az EJEE 6. cikk (1) bekezdésében foglalt pártatlan bírósághoz és ítélezéshez való jogomat. Az is megjegyzendő, hogy a Kúria és a Fővárosi Ítéltábla a fenti magatartásával megsértette a az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt jogorvoslathoz való jogomat. Nem tekinthető hatékony jogorvoslatnak az, ha nem biztosított a fellebbezés elbírálásakor a pártatlan ítélezés. A EJEB ítélezési gyakorlata is ezt támasztja alá. Erre tekintettel kérem, hogy a T. Alkotmánybíróság állapítsa meg, hogy a Kúria Pkk.V.24.563/2013/2 és a Fővárosi Ítéltábla 6.Pf.20.091/2013/4. számú határozata sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdését, és ezért semmisítse meg a fenti határozatokat

Kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy a fentiek alapján az alkotmányjogi panaszomat fogadja be és az alkotmányjogi panaszomban foglalt kérelmemnek adjon helyt. Az alkotmányjogi panaszomban korábban előadottakat továbbra is fenntartom.

Tájékoztatam a T. Alkotmánybíróságot, hogy tekintettel az EJEE 6. cikk (1) bekezdésének a megsértésére eljárást kezdeményeztem az EJEB előtt a fenti ügyben.

S z e g e d , 2014. június 1.

Tisztelettel:

Dr. Ravasz László
indítványozó